

[Poulsgaard.]

Ja, det kan Søren Poulsen selvfølgelig synes er morsomt, men vi er nogle stykker, der ikke synes, det er morsomt, og vi er nogle stykker, der simpelt hen ikke vil være med til dette her – nu skal jeg ikke bruge grimme ord, jeg plejer at være en pæn mand. Det er meget godt, at kulturministeren nu kommer her og siger, at han har stillet forslag om en ændring af filmloven, men vi kender jo kulturministerens indstilling til den slags ting: får kulturministeren sin vilje, fortsætter dette her uændret, og så har vi næste år og næste år igen de samme fuldstændig urimelige situationer, som vi dømmes skatteyderne til at betale for. Derfor synes jeg faktisk ikke, det var et svar på mit spørgsmål.

Så vil jeg gerne spørge om noget andet: vil ministeren foranledige, at vi nu bliver klar over, om det såkaldte Laila-projekt er ordret skrevet af efter den vesttyske bog, der oversat hedder »Stjæl mig«?

Formanden:

Jeg må henstille til spørgerne, at de holder taletiden, så har de lov til at sige omtrent, hvad de vil; dog med visse forbehold selvfølgelig.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Mathiasen):

Jeg beklager, at hr. Poulsgaard ikke hørte efter, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at en del var taget fra officielle referater fra retssagen, resten var fri digtning i manuskriptet.

Så vil jeg i øvrigt gøre den bemærkning, at hvis vi skal begynde at føre diskussioner i folketinget om avisartikler, om, hvad der står i forskellige middagsblade, bliver det ret besværligt. Jeg har ikke den samme tiltro til B.T., som hr. Poulsgaard åbenbart har fået nu. Hvis det i øvrigt var sådan, at alt, hvad hr. Poulsgaard bliver citeret for i dagspressen, var rigtigt, ville jeg dybt beklage det på hr. Poulsaards vegne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Tange (FP) til forsvarsministeren:

»Vil ministeren drage omsorg for, at værnepligtige, der i dag får soldaterløn, ikke kan oppebære delvis løn hidrørende fra deres ansættelse i den offentlige sektor, mens de aftjener deres værnepligt?«

(Spm. nr. 217).

Skriftlig begrundelse.

Det er udslag af en umoralsk forskelsbehandling, at de værnepligtige, der før indkaldelsen var ansat ved det offentlige, modtager delvis løn, mens værnepligten aftjenes, og samtidig får soldaterløn. Efter soldaterlønnsindførelse savner ordningen om delvis løn for offentligt ansatte, der aftjener deres værnepligt, enhver skygge af saglig begrundelse, som måske førhen kunne anføres.

I dag burde alle værnepligtige soldater lønsmæssigt stilles lige, hvorfor ordningen er udtryk for grov forskelsbehandling over for f. eks. tømmerstammen, landbrugseleven, fiskeren, kontormanden i det private erhvervsliv, den studerende osv. Det offentlige kan samtidig spare et betragteligt beløb, hvis ordningen afskaffes.

Tange (FP):

En søn af en af mine bekendte kom ind som soldat her omkring den 3. januar i år. På den første orlov, han havde, berettede han med forargelse, at visse af de indkaldte, der var ansat i det offentlige, ved siden af soldaterlønnen fik delvis løn i den stilling, de havde, inden de kom ind som soldater.

Da jeg også er af den opfattelse, at det er forargeligt, at man skal stilles bedre over for sine kammerater, når man er inde som soldat, såfremt man har været ansat ved det offentlige, vil jeg henstille, at ministeren drager omsorg for, at de værnepligtige behandles ens økonomisk.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Som svar på det af hr. Tange stillede spørgsmål kan jeg oplyse, at der allerede er taget skridt til at afskaffe ordningen med delvis løn til offentligt ansatte under deres værnepligtstjeneste.

Da jeg i foråret 1976 over for finansudvalget foreslog gennemført en værnepligtssløn for værnepligtigt personel inden for den normale værnepligtstid på 9 måneder, var det på baggrund af en arbejdsgrupperapport om spørgsmålet. I arbejdsgruppens forslag om værnepligtssløn indgik bl. a., at de gældende regler om delvis løn til statsansatte under værnepligtstjenesten i henhold til en opretholdt bestemmelse i § 14 i lønnings- og pensionsloven af 1958 og tilsvarende overenskomstbestemmelser skulle tages op til overvejelse, idet det var et aftalespørgsmål i forhold til de berørte organisationer.